

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Anna Dobiášová

Název bakalářské práce: Domus Mycelius - stavba hrou

POSUDEK

Studentka si v úvodu prezentace své práce pokládá otázky související s aktuálními tématy, které v naší společnosti rezonují, a cílí je na roli návrhářů*ek či designérů*ek. Ať už je to přeorientování z dominantní spotřební fáze produktů na chápání celého jejich životního cyklu, větší důraz na procesy jejich výroby a zániku, šetrnost při výběru a zpracování materiálů, vztah designu a přírody nebo zarámování způsobů navrhování v udržitelnějších ekonomických modelech. Jelikož si studentka jako jeden z cílů stanovila i edukativní rovinu návrhu, konkrétněji vzdělávání dětí, svůj výstup přetavuje do návrhu dětského domku. Ten je tvořen kombinací smrkového řeziva a mycelia, které se skládají do tvaru lapidárního archetypálního domu se sedlovou střechou.

Studentka si stanovila nadmíru komplexní úkol, těžké otázky v úvodu si žádají důsledné zkoumání. Výsledek působí, že na některé ze zmíněných témat se zaměřuje více a jiných se pouze letmo dotýká, což projektu trochu ubírá na konzistentnosti. Nicméně cením si kuráže a přístupu otevřeného hledání.

Své postřehy pro větší přehlednost rozdělují do několika dílčích bodů:

Edukace hrou

Jako nejméně využitý potenciál vnímám aspekt hraní si a objevování světa skrze vyrábění vlastního dětského přibytku a žítí v něm. Byť se studentka věnuje alternativnímu způsobu využití materiálu poté, co mycelium „doslouží“ (kompost, truhlík), nabízí celkem řízený způsob skládání stavebních prvků. Jediná alternativa ve výrobě domku je výběr umístění otvorů. Spíše než navržené konkrétní formy finálního výstupu bych čekala návrh systému prvků, které se mezi sebou dají různě skládat a variovat, což by dětem umožnilo více zapojit vlastní imaginaci. Klidně s návodem na jeden z velkého množství způsobů sestavení (princip LEGO). Proč se studentka rozhodla vydat touto cestou?

Využití materiálů

Na práci si cením použití biodegradabilních materiálů, některé cesty však zůstaly prošlápnuté jen částečně. Mycelium má zajímavý růstový aspekt, zaujala mě možnost růst teplotně zastavit. Očekávala bych větší průzkum v oblasti testování možností materiálu samotného, jeho statických vlastností (nemohl být domek pouze z mycelia?), chování v čase apod. Případně testování reakcí s množstvím jiných materiálů. To vše by poskytlo klíč pro výběr a návrh nejvhodnějšího způsobu sestavování, tedy i náповědu pro přístup k formě. Jako jistou nedůslednost vnímám použití kovových spojovacích prvků při budoucí proměně domku v truhlík. Proč nejsou komponenty navrženy tak, aby umožnily složení do nové formy bez řezání a přidávání dalších (nekompostovatelných) materiálů?

Konstrukční řešení

Na základě portfolia jsem zcela nerozklíčovala konstrukční princip domku. K pochopení by mi pomohl i časový údaj o „srůstání“ komponentů z mycelia. Pokud se počítá se s tím, že „cihly“

z mycelia „srostou“ před zahájením užívání domku, nejsou pak dvě řady svislých tyčí (základová spára a pozednice) navíc? Pokud svislé tyče mají statickou funkci (drží stěny pohromadě), neměly by být tedy po celé výšce stěn? Taktéž se domnívám, že by statické domku prospělo kotvit dvojice kroků do pozednice, nebo má jejich pouhé opření opodstatnění? Je důležité, aby byla střecha odejmutelná?

Ekologie a cyklus

Zajímá mě, jak studentka sama vnímá pojem ekologie? Kvituji použití přírodních materiálů, a zároveň vidím nutnost ptát se dál. Ekologie se - obzvláště v dnešní době - snadno stává ideologickým pojmem, např. nástrojem „greenwashingu“. Souvisí například ekologie se způsobem používání hračky? Je v tomto smyslu ekologické jednorázové využití domku (se všemi náklady na výrobu - finančními, energetickými...) bez možnosti darování „dosloužilé“ hračky někomu dalšímu? Je možné vyrábět komponenty ve velkém z lokálních zdrojů? Přemýšlela studentka o způsobu balení a transportu? Proč se domek, který „dosloužil“, nepoužije pro výrobu nového domku (jeden z aspektů cirkulární ekonomiky)?

Mé komentáře jsou míněny hlavně jako podněty do diskuse, na projektu si cením odvahy „skočit do vody a plavat“, prozkoumávat nový terén. Oceňuji přemýšlení o aktuální problematice a chytré zpracování letáku - návodu pro stavbu domku.

ZNÁMKA

Nejsem příznivkyní hodnotících škál, daleko lepší zpětnou vazbu dá dle mého soudu studentům*kám věcná a názorově bohatá diskuse. Pokud je to pro úřední postup nezbytné, navrhuji metodu udělení oponentské známky studentkou samotnou - kritický pohled na vlastní práci a zároveň vlastní sebehodnota jsou to, co by si měli studenti*ky ze školy odnášet.

V Praze dne 21. 6. 2020

jméno oponenta bakalářské práce:

Alžběta Brůhová

podpis oponenta bakalářské práce:

